

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/360/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111223642
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3111223642.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5 proti odporcovi: G. J., bytom W. - Y., W. - Y. XXX za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 1.079,99 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. februára 2013, č.k. 11C/21/2012-61, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Vedľajší účastník **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 11C/21/2012-52 zo dňa 15.06.2012 bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu žalobcom. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.12.2012. Rozhodnutie o trovách konania bolo ponechané na samostatné uznesenie. Späťvzatím návrhu navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania, preto by bol v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. povinný nahradiť žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Žalobcovi nebola náhrada trov konania priznaná, pretože si žiadnu náhradu trov neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi, spotrebiteľskému združeniu, ktoré bolo zriadené za účelom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní, a teda pre potreby plnenia predmetu svojej činnosti disponujúcemu potrebnými odbornými vedomosťami, súd náhradu trov konania, ktoré predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia nepriznal, nakoľko zo spisu vyplýva, že si ich riadne nevyčísľil, podaním zo dňa 17.01.2012 iba oznámil svoj vstup do konania.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník. Bol toho názoru, že v danej veci mal okresný súd rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá s použitím § 151 ods. 4 O.s.p. Poukázal na prevažujúcu judikatúru krajských súdov, ktoré vo vzťahu k žalobcovi, ak zaviniť zastavenie konania, alebo bol neúspešný v merite veci, náhradu trov konania priznal. Z viacerých uznesení krajských súdov aj citoval. Navrhol výrok uznesenia súdu prvého stupňa zmeniť a priznať mu náhradu trov celého konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 139,07 eur za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady a odvolanie).

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 46,22 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania.

Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplata 1079,99 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.05.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich riadne nevyčíslil, podaním zo dňa 17.01.2012 iba oznámil svoj vstup do konania.

Odvolací súd uvádza, že vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Odvolací súd zároveň dopĺňa, že vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

V danom prípade je však rozhodujúce vyčíslenie trov vedľajšieho účastníka, nakoľko účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. trovy konania vyčíslieť najneskôr do troch pracovných (nie kalendárnych) dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Ak súd rozhoduje v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. o trovách konania až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, účastník je povinný trovy konania vyčíslieť najneskôr do troch pracovných dní od právoplatnosti (nie vyhlásenia) rozhodnutia vo veci samej. Ak účastník v tejto lehote trovy konania nevyčíslil, súd mu z úradnej povinnosti prizná len náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisu, a to k okamihu vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. To však neplatí pre náhradu trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia treba vždy v ustanovenej lehote vyčíslieť, inak ich náhradu súd nemôže priznať. Účastníkovi, ktorý v lehote troch pracovných dní nevyčíslil trovy konania, a zo spisu mu okrem trov právneho zastúpenia iné trovy nevyplývajú, súd náhradu trov konania neprizná. V tomto prípade súd nie je viazaný podľa § 170 ods. 1 rozhodnutím o priznaní náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Dňa 23.01.2012 doručil právny zástupca vedľajšieho účastníka súdu prvého stupňa oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. V tomto oznámení požiadal o priznanie náhrady trov konania, pričom výšku náhrady trov konania nevyčíslil. V danej veci je vedľajší účastník právne zastúpený, preto trovy právneho zastúpenia bol vedľajší účastník povinný v lehote do troch pracovných dní od právoplatnosti (nie vyhlásenia) rozhodnutia vo veci samej vyčíslieť. Súd prvého stupňa vzhľadom na to, že vedľajší účastník je zastúpený právnym zástupcom, tak nemohol aplikovať ustanovenie § 151 ods. 2 O.s.p. a z úradnej povinnosti priznať len náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisu. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník si v zákonnej lehote trovy konania nevyčíslil a v podaní doručenému súdu prvého stupňa dňa 23.01.2012 iba oznámil svoj vstup do konania. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 82,85 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového

konania, ktoré si v odvolaní vyčíslil vedľajší účastník, a preto navrhovateľovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia dňa 20.06.2013, režijný paušál 7,81 eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,22 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.